

רע"פ 3870/14 - אברהם הרמן, חנניה טויזר נגד עו"ד נזיה חלבי, עו"ד גיורא מאור, משטרת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3870/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקשים: 1. אברהם הרמן
2. חנניה טויזר

נגד

המשיבים: 1. עו"ד נזיה חלבי
2. עו"ד גיורא מאור
3. משטרת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בנצרת, מיום 29.4.2014, בע"פ
33621-03-14, שניתן על-ידי כב' השופטים: א' קולה;
ד' צרפתי; ס' דבור

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטים: א' קולה; ד' צרפתי;
ס' דבור), בע"פ 33621-03-14, מיום 29.4.2014, בגדרו נדחה ערעורם של המבקשים על החלטתו של בית משפט
השלום בנצרת (כב' השופט ח' סבאג - סג"נ), בק"פ 865-12-13, מיום 13.3.2014.

2. המבקשים הגישו לבית משפט השלום בנצרת קובלנה פלילית פרטית (להלן: הקובלנה) נגד המשיבים 1-2
עמוד 1

(להלן: המשיבים), עורכי דין במקצועם, אשר מנהלים נגד המבקשים הליכי הוצאה לפועל עבור זוכים שונים. המבקשים ציינו בקובלנתם, כי מדובר בהליכי הוצאה לפועל בלתי חוקיים, הנעשים תוך ניצול חולשתם, ובמסגרתם נוטלים המשיבים 1-2 לכיסם הפרטי את הכספים המגיעים למרשיהם. כמו כן, נטען בקובלנה, כי המשיב 2 פועל בשם עיזבון המנוחה שלי סוסן ז"ל לגביית חוב שהיה למבקש 2 כלפיה, חרף העובדה שהוא מעולם לא מונה למנהל העיזבון, או הוסמך לפעול בשם העיזבון על-ידי בית משפט. בדומה לכך, נטען בקובלנה, כי המשיב 1 פועל בצורה בלתי חוקית לגביית חוב שהיה למבקש 1 כלפי הבנק הבינלאומי הראשון, בשנות ה-70 של המאה הקודמת, על-אף שחוב זה נפרע במלואו לפני זמן רב על-ידי מי ששימשו כערבים לחשבונו.

על יסוד הדברים האלה, ייחסו המבקשים למשיבים את העבירות הבאות: שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); אחריות לחסר ישע, לפי סעיף 322 לחוק העונשין; הפרת חובה של הורה או אחראי, לפי סעיף 337 לחוק העונשין; גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין; גניבה בידי מורשה, לפי סעיף 393 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין; ועושה, לפי סעיף 431 לחוק העונשין.

עוד יצוין, כי ביום 16.1.2014, בתגובה להחלטתו של בית משפט השלום במסגרתה התבקשו המבקשים להבהיר מהו מקור הסמכות לדיון בקובלנה, ביקשו המבקשים להוסיף למניין סעיפי האישום עבירה שעניינה היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. ובהמשך לכך, הוסיף המבקש 1 וביקש לייחס למשיב 2 עבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

3. ביום 13.3.2014, מחק בית משפט השלום את קובלנתם של המבקשים. בית המשפט ציין בהחלטתו, כי עיון בתוספת השנייה לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) מעלה, כי עבירת ההיזק בזדון היא היחידה מבין העבירות המיוחסות למשיבים, שבגינה ניתן להגיש קובלנה פלילית פרטית. המשמעות היא שהמבקשים אינם רשאים להגיש קובלנה פלילית פרטית בקשר ליתר העבירות המנויות בקובלנה. אשר לעבירת ההיזק בזדון, נקבע כי העובדות המתוארות בקובלנה אינן מגלות עבירה של גרימת נזק לנכס על-ידי מי מן המשיבים, ולכן דינה של הקובלנה אף ביחס לסעיף אישום זה, להימחק.

4. המבקשים ערערו על החלטתו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי בנצרת, וביום 29.4.2014, נדחה ערעורם. נקבע על-ידי בית המשפט המחוזי, כי לא נפלה כל שגגה בהחלטתו של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי חזר והטעים, כי למקרא הוראות החוק עולה כי המבקשים אינם רשאים לייחס למשיבים את מרבית העבירות שנמנו בקובלנה. עוד נקבע, כי עיון בקובלנה עצמה מלמד, כי לא תוארו בה עובדות עליהן ניתן לבסס היזק לנכס כלשהו השייך למבקשים. בית המשפט המחוזי דחה בנוסף את עתירתם של המבקשים להורות על בטלותו של סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי, בציינו כי המבקשים לא הציגו כל עילה לביטול הוראת החוק.

5. המבקשים הגישו בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתה חזרו על המסכת העובדתית המתוארת בקובלנתם באשר לפעולותיהם הבלתי חוקיות, לכאורה, של המשיבים כלפיהם במהלך השנים. בהמשך לכך, טענו המבקשים כי יש לבטל את סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי, אשר מגביל אותם מלהגיש קובלנה פלילית נגד המשיבים, וזאת, בין היתר, "כדי לסיים את העובדה האבסורדית לפיה, המבקשים 1-2 אינם חבים מאומה, לא למשיבים 1-2 ולא למרשיהם. ובכל זאת מתנהלים כנגדם הליכי הוצאה לפועל על-ידי המשיבים 1-2". בנוסף, ציינו

המבקשים בבקשתם, כי הגישו תלונה למשטרת ישראל – היא המשיבה 3, בקשר לאירועים המתוארים בקובלנה, אך תיק החקירה נסגר. לפיכך, עותרים המבקשים לחייב את המשיבה 3 לפתוח מחדש את תיק החקירה הפלילית.

6. הלכה מושרשת היא בשיטת משפטנו כי בקשות רשות ערעור תתקבלנה אך במקרים המגלים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית רחבת היקף, וכן במקרים חריגים בהם קיים חשש מפני עיוות דינו של המבקש או משיקולי צדק כלפיו (רע"פ 3667/14 קרדי נ' מדינת ישראל (1.6.2014); רע"פ 2263/13 אבגי נ' מדינת ישראל (28.4.2014); רע"פ 2200/14 רוט נ' מדינת ישראל (24.4.2014). המבקשים לא הצביעו על כל שאלה משפטית או סוגיה ציבורית כאמור, שיש בהן כדי להצדיק דיון ב"גלגול שלישי" בעניינם. בנוסף, לא מצאתי כי קיים חשש מפני עיוות דינם או משיקולי צדק כלפיהם.

למעלה מן הצורך ולגופו של עניין אציין, כי טענתם העיקרית של המבקשים, לפיה יש לבטל את סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי, הינה מרחיקת לכת וניכר עליה כי היא נטענה כלאחר יד, ומבלי לעמוד על העילות החוקתיות המצדיקות ביטול הוראת חוק. בנוסף, טענו המבקשים כי יש להתערב בהחלטת המשיבה 3 לסגור את תיק החקירה נגד המשיבים, אשר נפתח בעקבות תלונה שהוגשה מטעמם של המבקשים. ואולם, טענתם של המבקשים, בהקשר זה, נעדרת תשתית עובדתית, והם נמנעו מלפרט אם נעשתה פנייה אל הגורמים המוסמכים לצורך השגה על סגירת התיק. מכל מקום, ברי כי רשות הערעור אינו ההליך המתאים לדיון בטענה זו, שכן אין מדובר בהחלטה שיפוטית שעליה משיגים המבקשים.

7. אשר על כן, דינה של בקשת רשות הערעור להידחות.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשע"ד (12.6.2014).

שׁוֹפֵט